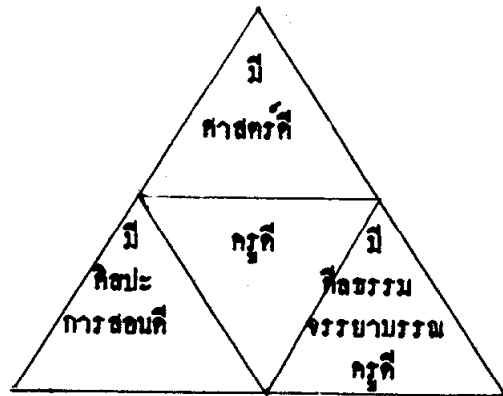

การเตรียมตัวของครูประวัติศาสตร์

การสอนดี หรือการปฏิบัติงานในหน้าที่ จำเป็นจะต้องอาศัยการวางแผนที่ดีให้ตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะบรรลุเป้าหมายประสบความสำเร็จ แต่การวางแผนที่ดี (Good planning) ไม่ใช่ของง่ายและไม่ใช่อะไรที่ใครๆทำได้ ในขณะที่เดียวกันไม่ใช่ของยากจนสุดวิสัยที่จะกระทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการวางแผนการสอนที่ดี ทั้งนี้เพราะเป็นสิ่งหรือประสบการณ์ที่ครูอาจจะเรียนรู้ได้ อย่างไรก็ตามผู้วางแผนควรจะต้องมีข้อมูล หลักการ และประสบการณ์ในการวางแผนซึ่งอาจจะเรียนรู้ได้แล้ว ผู้วางแผนยังจำเป็นต้องมีข้อมูล หลักการ และประสบการณ์ในตัวของผู้วางแผนเอง ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะใช้เป็นเครื่องมือประกอบการวางแผน ซึ่งก็เช่นกันที่ครูประวัติศาสตร์ทุกคนอาจมีได้ แม้จะมีมากน้อยแตกต่างกันไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล นั่นคือโดย "การเตรียมตัว" ให้พร้อม ซึ่งอาจจำแนกองค์ประกอบที่สำคัญได้เป็น 3 ประการ (3 ค.) คือ

- ค. ที่ 1 การเตรียมตัวในเรื่องศาสตร์
- ค. ที่ 2 การเตรียมตัวในเรื่องศิลปะการสอน
- ค. ที่ 3 การเตรียมตัวในเรื่องศิลปะธรรมชาติวิทยาของครู

การเตรียมตัวในเรื่องศาสตร์

คุณสมบัติประการแรกของครูประวัติศาสตร์ที่ดีก็คือเป็นผู้มีศาสตร์ดี คำว่า "ศาสตร์" ในที่นี้หมายถึงการเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการเป็นเลิศทั้งในแขนงวิชาสามัญ วิชาชีพ และมีความรู้วิชาพื้นฐานซึ่งเป็นวิชาบังคับทั่วไปเป็นอย่างดี เพียงพอที่จะใช้เป็นรากฐานใน

การอบรม ส่งสอน และสร้างสรรค์ยูเรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพไค้ความอ่าคัมในอนาคค อาจแยก
 กอ่าวในรายจะเอียคตามโครงสร้างหศกศูทรคือปศาสทรบมกิต (ศิกขาศาสทร) มหาวศทยาสบรามค่านheng
 พ.ศ.2519 วิชาเอกการสอนประวศศาสทร ไค้คังนั

1.วิชาบังคับทั่วไป	47	หน่วยกิต
2.วิชาศึท	34	หน่วยกิต
3.วิชาเอก	36	หน่วยกิต
4.วิชาโท	18	หน่วยกิต
5.วิชาเลือกเสรี	9	หน่วยกิต
รวม	<u>144</u>	หน่วยกิต

1. วิชาบังคับทั่วไป (47 หน่วยกิต)

1.1 คณิต-วิทยาศาสตร์ (9 หน่วยกิต)

SC 103 วิทยาศาสตร์เบื้องต้น	3 หน่วยกิต
MA 103 คณิตศาสตร์เบื้องต้น	3 หน่วยกิต
ST 103 สถิติเบื้องต้น	} เลือก 1 3 หน่วยกิต
ST 203 สถิติสถิติ	

1.2 ภาษาศาสตร์ (12 หน่วยกิต)

EN 101 ภาษาอังกฤษมูลฐาน 1	3 หน่วยกิต
EN 102 ภาษาอังกฤษมูลฐาน 2	3 หน่วยกิต
TH 104 ความรู้ทั่วไปทางภาษาไทย	3 หน่วยกิต
TH 243 การเขียน	3 หน่วยกิต

1.3 สังคมศาสตร์ (11 หน่วยกิต)

LA 103 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป	} เลือก 1 3 หน่วยกิต
PS 103 รัฐศาสตร์ทั่วไป	
PS 110 การเมืองและการปกครองไทย	3 หน่วยกิต
PY 110 ระเบียบสังคมประเพณีและศาสนา	2 หน่วยกิต
SO 103 สังคมวิทยาเบื้องต้น	} เลือก 1 3 หน่วยกิต
EC 103 เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น	

1.4 มนุษยศาสตร์ (15 หน่วยกิต)

AR103	ศิลปะนิพนธ์	} เลือก 1	2 หน่วยกิต
HY103	สังคมนิพนธ์		
LS103	การใช้ห้องสมุด		1 หน่วยกิต
PE103	พลศึกษา		1 หน่วยกิต
PE105	อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน		2 หน่วยกิต
PC103	จิตวิทยาทั่วไป		3 หน่วยกิต
PC104	จิตวิทยาพัฒนาการและการศึกษา		3 หน่วยกิต
PC163	จิตวิทยาสังคมประยุกต์		3 หน่วยกิต

2. วิชาชีพ (34 หน่วยกิต)

ED103	ปฐมนิเทศการศึกษามัธยมศึกษา	3 หน่วยกิต
ED313	หลักสูตรโรงเรียนมัธยม	3 หน่วยกิต
AV323	โสตทัศนศึกษา	3 หน่วยกิต
MR303	การประเมินผลการศึกษา	3 หน่วยกิต
MR393	ระเบียบวิธีวิจัยการศึกษาเบื้องต้น	3 หน่วยกิต
ED341	พฤติกรรมกรรมการสอนวิชาประวัติศาสตร์ 1	4 หน่วยกิต
ED342	พฤติกรรมกรรมการสอนวิชาประวัติศาสตร์ 2	4 หน่วยกิต
ED413	การฝึกสอน	6 หน่วยกิต
ED403	หลักการบริหารโรงเรียนมัธยม	3 หน่วยกิต
ED415	สัมมนาการฝึกสอน	2 หน่วยกิต

สำหรับนักศึกษาที่ได้รับการยกเว้นการฝึกสอน ให้เรียนและเลือกเรียนวิชาต่างๆ

ต่อไปนี้แทน วิชา ED413 และ ED415

ED416	การศึกษาเป็นรายบุคคล	2 หน่วยกิต
ED404	โรงเรียนและชุมชน	
ED405	เทคโนโลยีทางการศึกษา	} เลือก 1 3 หน่วยกิต
ED407	กฎหมายและระเบียบปฏิบัติในโรงเรียนมัธยม	
ED414	แนวโน้มและปัญหาสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร	} เลือก 1 3 หน่วยกิต
ED417	การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียน	

3. วิชาเอก (36 หน่วยกิต)

3.1 วิชาบังคับ (24 หน่วยกิต)

HI 221	ประวัติศาสตร์ไทย 1	3 หน่วยกิต
HI 222	ประวัติศาสตร์ไทย 2	3 หน่วยกิต
HI 331	ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบันโดยสังเขป	3 หน่วยกิต
HI 341	ประวัติศาสตร์เอเชียใต้	3 หน่วยกิต
HI 402	วิเคราะห์เหตุการณ์ปัจจุบันของโลก	3 หน่วยกิต
HI 451	ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้สมัยใหม่	3 หน่วยกิต
HI 462	ประวัติศาสตร์ยุโรปสมัยปัจจุบัน	3 หน่วยกิต
HI 483	ประวัติศาสตร์อเมริกาในศตวรรษที่ 20	3 หน่วยกิต

3.2 วิชาบังคับเลือก (12 หน่วยกิต) เลือก 6 หน่วยกิต จากวิชา และเลือกอีก 6 หน่วยกิต จากวิชา

HI 101	ประวัติศาสตร์อารยธรรมตะวันตก	3 หน่วยกิต
HI 102	ประวัติศาสตร์อารยธรรมตะวันออก	3 หน่วยกิต
HI 321	ประวัติศาสตร์การเมืองไทยตั้งแต่เปลี่ยนแปลง การปกครองถึงสมัยปัจจุบัน	3 หน่วยกิต
HI 322	ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจไทย	3 หน่วยกิต
HI 351	ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออก	3 หน่วยกิต
HI 361	ประวัติศาสตร์ยุโรป 1	3 หน่วยกิต
HI 362	ประวัติศาสตร์ยุโรป 2	3 หน่วยกิต
HI 401	วิเคราะห์เหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2	3 หน่วยกิต
HI 421	ประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของไทย	3 หน่วยกิต
HI 431	ประวัติศาสตร์พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนามเหนือ และเวียดนามใต้ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึงปัจจุบัน	3 หน่วยกิต

HI 432	ประวัติศาสตร์มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย	
	ฟิลิปปินส์ ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึงปัจจุบัน	3 หน่วยกิต
HI 434	ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3 หน่วยกิต
HI 441	ประวัติศาสตร์เอเชียใต้ภายหลังประกาศเอกราช	
	จนถึงปัจจุบัน	3 หน่วยกิต
HI 443	หัวข้อที่น่าสนใจในประวัติศาสตร์เอเชียใต้	3 หน่วยกิต
HI 453	ประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นสมัยใหม่	3 หน่วยกิต
HI 456	ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3 หน่วยกิต
HI 461	ประวัติศาสตร์ยุโรปสมัยใหม่ประมาณ ค.ศ. 1789 ถึง	
	ค.ศ. 1919	3 หน่วยกิต
HI 463	ประวัติศาสตร์อังกฤษสมัยใหม่	3 หน่วยกิต
HI 464	ประวัติศาสตร์ฝรั่งเศสสมัยใหม่	3 หน่วยกิต
HI 465	ประวัติศาสตร์เยอรมันสมัยใหม่	3 หน่วยกิต
HI 481	ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา 2	3 หน่วยกิต
HI 485	ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา	3 หน่วยกิต

4. วิชาโท (18 หน่วยกิต)

5. วิชาเลือกเสรี (9 หน่วยกิต)

วิทยาการความรู้และแนวความคิดต่างๆที่ครูประวัติศาสตร์ได้รับจากการศึกษาในระดั่มหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ยังไม่ถือว่าเป็นการสิ้นสุดและไม่ต้องเรียนต้องสนใจอีกเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปเป็นครูแล้ว ซึ่งถ้าครูประวัติศาสตร์คนใดมีความคิดเห็นเช่นนี้ นับว่าเป็นความคิดที่ผิดมาก อันที่จริงแล้วทุกวันนี้สิ่งที่เรียกว่าความรู้ ความคิดและการศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงรุกหน้า และมีวิวัฒนาการในตัวของมันเอง ในด้านการศึกษาที่มีเครื่องมือใหม่ๆ ความคิดใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา ในรูปของเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ซึ่งครูประวัติศาสตร์จำเป็นจะต้องเอาใจใส่ และติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหว เพื่อ self improve ให้ก้าวหน้าทันสมัยอยู่เสมอ และนอกเหนือไปจากที่กล่าวแล้ว ครูประวัติศาสตร์ยังจะต้องศึกษาและให้ความสนใจสิ่งต่างๆที่จะต่อไปนี้เป็น การเพิ่มเติมอยู่เสมอ คือ

๑. โครงการสอนหรือประมวลการสอน (Syllabus) ก็คือเอกสารการวางแผนการสอนของโรงเรียน จังหวัด ภาคการศึกษา หรือกระทรวงนั่นเอง สิ่งที่จะปรากฏอยู่ในโครงการสอนหรือประมวลการสอนก็คือ การจำแนกเนื้อหาวิชาออกเป็นรายการตาม หน่วย (Unit) สัปดาห์ เดือน เทอม (ภาค หรือซีเมสเตอร์) และปี เป็นต้น นอกจากนี้ก็จะระบุคำแนะนำต่างๆ เกี่ยวกับจำนวนคาบหรือชั่วโมงของแต่ละหัวข้อเรื่อง (Topics) วิธีการสอนและกิจกรรม การใช้สื่อการสอน หรือวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งโครงการประเมินผลด้วย

สังเขปหัวข้อการทำโครงการสอน

โครงการสอนของโรงเรียน.....

ประจำชั้น.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

วิชา.....เวลาเรียน.....คาบ / สัปดาห์

๑. ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตร

๑.๑.....

๑.๒.....

๒. ความมุ่งหมายเฉพาะวิชา

๒.๑.....

๒.๒.....

๓. วิเคราะห์หลักสูตรรายวิชา

๓.๑ แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยหรือหัวข้อเรื่อง

๓.๒ กำหนดคาบ และเวลาของแต่ละหน่วย หรือแต่ละหัวข้อเรื่อง

๓.๓ จำแนกน้ำหนัก (Weight down) แต่ละหน่วย / หัวข้อเรื่อง

๓.๔ สรุป

๔. กิจกรรมการเรียนการสอน

๔.๑ กิจกรรมการเรียน

- ทำงานกลุ่ม (Working Group)

- ทำงานรายบุคคล (Independent Study)

- ทัศนศึกษา (Field Trip)

๔.๒ กิจกรรมการสอน

- บรรยาย

- สถิติ
- อภิปราย
- รายงาน
- ฯลฯ

๕. สื่อการเรียนการสอน

- ๕.๑ หนังสือแบบเรียนชื่อ.....สำนักพิมพ์.....
.....ปีพิมพ์.....
- ๕.๒ หนังสืออุเทศ, วารสาร, จดสาร ฯลฯ
- ๕.๓ ภาพยนตร์, ฟิล์มสตริป ฯลฯ
- ๕.๔ เอกสารประกอบการสอน
- ๕.๕ ชุดการสอน

๖. โครงการประเมินผล

- ๖.๑ ความมุ่งหมาย
- ๖.๒ กำหนดการทดสอบ วัดผล และประเมินผล
- ๖.๓ วิธีการ
- ๖.๔ วัสดุอุปกรณ์

ประโยชน์ของโครงการสอนสำเร็จรูป

๑. ใช้ประโยชน์ในการสอนได้เลย ซึ่งเท่ากับเป็นการประหยัดเวลา แรงงาน และงบประมาณของครูผู้สอน
๒. เป็นเอกสาร guideline นำครูไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย
๓. ครูสามารถปรับปรุงและยืดหยุ่นให้พอเหมาะกะกับสภาพแวดล้อมจริง ซึ่งมีความแตกต่างกันได้
๔. ทำให้ครูมีความเชื่อมั่น (Reliability) ในการสอนสูง

ข้อสังเกต

ผลเสียของการมีโครงการสำเร็จรูปก็คือ ทำให้ครูเกิดความเข้าใจไปในทางว่า มีทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมอยู่ในโครงการสอนสำเร็จรูป เป็นผลให้ครูไม่สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม แม้จะเห็นว่าสภาพการณ์ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองจะเปลี่ยนแปลงไป จึงยอม

ไม่สามารถสนองความต้องการของสังคม และไม่มีทางทันสมัย ครูเองก็ไม่แตกฉาน และเปรี๊ยะ-
ปราชญ์ในวิชาความรู้ที่รับผิดชอบอยู่ เพราะไม่ค่อยจะคิดและไม่เคยคิด ตรงกันข้ามถ้าครูจะคิดกัน
เตรียมตัวและปรับปรุงทางวิชาการอยู่เสมอ ครูจะเป็นคนทันสมัย หันต่อเหตุการณ์ และการสอนก็
จะทันสมัย มีความรู้กว้างขวาง บทเรียนก็น่าเรียนน่าสนใจ และตัวครูเองก็จะเกิดความภาคภูมิใจ
ใจ มีแรงและกำลังใจที่จะค้นคว้าหาสิ่งใหม่ๆทางการศึกษา(Educational Innovation) มาใช้
และนำไปแก่ศิษย์อยู่เสมอ

๒. คู่มือครู (Handbook or Manual) คือหนังสือ หรือเอกสารประกอบการ
ค้นคว้าเพื่อการเรียนการสอน ส่วนใหญ่จะให้คำแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหา เทคนิคการสอน การจัด
กิจกรรมการเรียน สื่อการสอน และการประเมินผล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูประวัติศาสตร์ใน
ลักษณะให้ข้อมูล แนวทาง และแนวความคิด ซึ่งครูสามารถจะนำไปประกอบการวางแผนการสอนและ
ดำเนินการสอนจริง โดยการยืดหยุ่นปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น และตัวผู้เรียนซึ่ง
มีความแตกต่างกันได้

๓. หนังสืออุเทศหรือหนังสืออ่านประกอบ (Supplementary) เป็นเอกสารอีก
ประเภทหนึ่งที่ครูประวัติศาสตร์ควรจะให้ความสนใจ ศึกษา และค้นคว้าหาความรู้และแนวความคิด
เพิ่มเติม เพื่อประกอบความรู้ความคิดของครูให้กว้างขวางกว่าเดิม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียน
การสอนได้ไม่น้อย เอกสารประเภทนี้ได้แก่

๓.๑ เอกสารการนิเทศทางการศึกษาของกรมการฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา
และกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

๓.๒ เอกสารการวิจัยทางการศึกษาของกองการวิจัย ศูนย์พัฒนาหลักสูตร
สภาการศึกษาแห่งชาติ กรมวิชาการ และ Asian Centre of Educational Innovation for
Development

๓.๓ เอกสารการค้นคว้าและวิจัยทางประวัติศาสตร์ใหม่ๆ เช่นวิทยานิพนธ์
ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (คณะอักษรศาสตร์ และคณะครุศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร และสาธา และมหาวิทยาลัยศิลปากร ฯลฯ

๓.๔ เอกสารเชิงวิชาการที่ออกรายเดือน รายปี และรายคาบ เช่น
ศูนย์ศึกษา สังคมศาสตร์ปริทัศน์ วารสารสังคมศาสตร์ มิตรสัมพันธ์ ปรากฏสาร วารสารครุศาสตร์

วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ วารสารกรมสามัญศึกษา วารสารธรรมศาสตร์ วารสารประวัติศาสตร์ และวารสารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก เป็นต้น

๔. การสนทนาทางวิชาการ กับครูอาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นสิ่งที่ควรทำเสมอๆ ซาคไม่ได้

๕. การไปฟังปาฐกถา การประชุมสัมมนาทางประวัติศาสตร์ และทางการศึกษา ยิ่งทำได้บ่อยครั้งเท่าไรก็ยิ่งดี

ข้อแนะนำประการสุดท้ายสำหรับครูประวัติศาสตร์ก็คือ จะต้องพัฒนาตนเองอย่างจริงจังเพื่อให้เชี่ยวชาญประวัติศาสตร์เฉพาะด้าน (Specialize) แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องไม่ทิ้งประวัติศาสตร์อื่นๆ ควรให้ความสนใจ อ่าน และศึกษาเพื่อนำมาประกอบและโยงให้เห็นความสัมพันธ์เพื่อการนำไปใช้จริง จึงจะเกิดประโยชน์จากการเรียนรู้ สำหรับคุณสมบัติของนักประวัติศาสตร์ซึ่งครูประวัติศาสตร์จำเป็นจะต้องมีทั้งที่กล่าวไว้ในรายละเอียดแล้ว ครูประวัติศาสตร์ยังจำเป็นจะต้องมีคุณสมบัติสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ รอบรู้ และ รู้รอบ วิทยาการทั้งที่เป็นวิชาสามัญคือวิชาเอกหรือโทประวัติศาสตร์ และวิชาชีพคือวิชาครูและการศึกษาให้กว้างขวางและมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้ จึงจะสมกับการเป็นครูประวัติศาสตร์ที่ดีได้

สัจบุรุษ

ผู้ที่ระลึกอยู่ทุกเมื่อเชื่อว่าเขายังขาดความรู้อยู่ และไม่เคยมลสิ่งที่เขาเรียนไปแล้วนับเป็นเวลาแรมเดือน นั่นแหละจึงจะเรียกได้ว่าเป็นผู้รักเรียนอย่างแท้จริง

ผู้ที่ศึกษาอย่างกว้างขวาง ค้ำความมุ่งหมายที่กำหนดไว้แน่นอน ผู้ที่ซักถามอย่างสนใจ แล้วนำสิ่งที่ได้ย่นทั้งนั้นมาใคร่ครวญด้วยตนเอง บุคคลเช่นนี้แหละจะถึงซึ่งคุณวุฒิโดยอัตโนมัติ สัจบุรุษย่อมศึกษาอยู่เสมอเพื่อปรับปรุงตนเอง เข้าสู่หนทางแห่งความสุข ประจวบกับงานนับร้อยที่จะต้องฝึกฝนความชำนาญด้านอาชีพของตนให้ดีขึ้นอยู่ในโรงงานฉะนั้น

ขงจื้อ

การเตรียมตัวในเรื่องศิลปะการสอน

คุณสมบัติประการที่ ๒ ของครูประวัติศาสตร์ที่ดีก็คือ เป็นผู้ที่มีศิลปะดี คำว่า "ศิลปะ" ในที่นี้หมายถึง การเป็นผู้เชี่ยวชาญมีความสามารถอย่าง เป็นเลิศในศิลปะการสอน หรือพูดง่ายๆ ก็คือ "การสอนดี" นั่นเอง ในเรื่องนี้ "มีคำกล่าวกันหนาหูในหมู่นักที่เขาคือความเป็นจริงว่า อาชีพครู

นั้น ใครๆก็ยึดถือได้ การเป็นครูนั้นเป็นของง่าย ครูเป็นผู้ใหญ่อาวูโสมากกว่าเด็ก ย่อมจะรู้เห็นอะไรมากกว่าเด็ก เมื่อรู้เห็นอะไรมาก็ถ่ายทอดให้แก่เด็กอีกทีหนึ่ง และนี่แหละคือหน้าที่ของครู ความเข้าใจของคนเหล่านี้ใกล้เคียงต่อความเป็นจริงเป็นอันมาก อาชีพครูไม่ใช่อาชีพของคนสามัญ แต่เป็นอาชีพที่มีเกียรติ เป็นอาชีพของผู้ทรงวิทยาคุณ และมีจิตเมตตาจะแจกจ่ายวิทยานั่นให้เป็นทานแก่คนทั่วไป งานครูนั้นนับได้ว่าเป็นงานกุศล ผู้ที่ยึดถืออาชีพครูไม่ใช่ผู้ที่คิดเห็นประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง หรือคิดหวังร่ำรวยเพราะการเป็นครูนั้นเราทำงานย่อมทรามกันก็อยู่แล้วว่า ไม่ใช่อาชีพที่จะนำความมั่งคั่งมาให้ เนื้อแท้ของความมุ่งหวังของผู้เป็นครูก็คือความสุขใจ ความสุขใจคือผลตอบแทนสิ่งเดียวที่ครูปรารถนา เมื่อได้เห็นศิษย์ได้รับการฝึกฝนอบรมจนสามารถจะประกอบกิจการงานให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และช่วยกันจรรโลงประเทศชาติให้ก้าวหน้าไปสู่สงฆ์ได้เป็นผลสำเร็จ

ผู้ที่จะนับได้ว่าเป็นครูที่กินนั้นจะเป็นแต่เพียงมีความรู้เท่านั้นหาเพียงพอไม่ ความรู้สามัญที่ครูมีอยู่เป็นเสมือนหนึ่งรากฐานหรือทุนรอน ที่ครูจะได้นำออกมาแจกจ่ายกับศิษย์เมื่อถึงเวลาอันควร โดยท่านเองเดียวกันความรู้วิชาครูก็ย่อมจะช่วยให้ครูรู้หลักการ และกระบวนการที่จะถ่ายทอดวิชาการต่างๆแก่ศิษย์ให้เป็นผลดี ว่ากันโดยปกติวิสัย ครูที่ได้ศึกษาวิชาครูย่อมจะมีความถึกความเห็น และแนวทางที่จะสอนให้โดยผลดียิ่ง กว่าครูที่ไม่เคยเรียนวิชาครูมาก่อนเลย แต่อย่างไรก็ตามมีครูอยู่มากแม้จะมีความรู้วิชาสามัญดี และเคยศึกษาวิชาครูมาแล้ว แต่ก็ยังสอนให้เป็นผลดีไม่ได้ ทั้งนี้อาจเป็นด้วยครูเหล่านั้นขาดคุณสมบัติขณะส่วนตัวบางประการ เช่นความรักเด็ก ความอดทน ความตั้งใจสอน ความอดทน ความเที่ยงธรรม ฯลฯ หรือละเลยไม่พยายามใช้ความรู้วิชาครูที่เคยศึกษามาเข้าช่วยในการสอนเด็ก ผู้ที่จะนับได้ว่าเป็นครูที่จริงไม่ใช่ผู้ทรงคุณวุฒิอย่างเดียว คุณวุฒิเท่านั้นไม่ใช่เครื่องหมายครูดี การรู้จักถ่ายทอดความรู้โดยทำให้เด็กรู้สึกสนุก อยากเรียน เข้าใจ และสามารถรับเอาความรู้ นั้นไว้เป็นของตนเองนั้นแหละที่เรียกว่าการเข้าใจสอน สอนเป็น หรือสอนดี*

กล่าวโดยสรุปแล้ว การเตรียมตัวในเรื่องศิลปะการสอนของครูประวัติศาสตร์อาจกระทำได้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. มีความตั้งใจจริงที่จะเป็นครูประวัติศาสตร์ที่ดี
๒. มีการศึกษาทบทวนและทำความเข้าใจ เกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการทางจิตวิทยาที่จำเป็นในการเรียนการสอน พร้อมกับฝึกทักษะและความชำนาญให้มีความพร้อมอยู่เสมอที่จะนำไปใช้ได้

* กมล เกาฬิจิตร, คร. วิชาครูประถม, (โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๕๗), หน้า ๒๔ - ๒๕

๓. มีการศึกษาค้นคว้า และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการต่างๆไป และหลักการที่สำคัญในการสอนประวัติศาสตร์ พร้อมกับยึดหยุ่นนำไปใช้อย่างเหมาะสม

๔. มีการศึกษา ทำความเข้าใจ และฝึกทักษะเกี่ยวกับวิธีการสอนประวัติศาสตร์ โดยวิธีการแบบบท คือ "วิธีการทางประวัติศาสตร์ (Historical Method) ให้มีความชำนาญและนำไปใช้อย่างจริงจังในการสอน

๕. มีการศึกษา ทำความเข้าใจ และฝึกทักษะเกี่ยวกับเทคนิค และกลวิธีการสอนประวัติศาสตร์แบบต่างๆ พร้อมทั้งนำไปใช้ผสมผสานกับการสอนโดยวิธีการสอนแบบบท

๖. มีการศึกษา ทำความเข้าใจ และรู้จักวางแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประวัติศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม และน่าสนใจ

๗. มีเทคนิคการเลือกและใช้สื่อการสอน (Instructional Media) ประกอบอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม และสร้างความสนใจของผู้เรียนได้

๘. มีการกำหนดโครงการวัดผลและประเมินผลอย่างถูกต้องตามหลักวิชา ทั้งสอดคล้องกับสภาพการณ์ และตัวผู้เรียนเป็นสำคัญด้วย

๙. เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ยึดหลัก Child Centre เป็นสำคัญ

๑๐. มีการติดตามเพื่อประเมินผลการเรียนการสอน และนำข้อบกพร่องที่ค้นพบมาแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และดีขึ้น

อนึ่งการหาโอกาสไปสังเกตการสอน หรือฟังการบรรยายของครูอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีชื่อเสียง ตลอดจนการแลกเปลี่ยนข้อสนทนาซักถามแนวทาง และแนวความคิดต่างๆจากท่านผู้รู้ แล้วนำไปทดลองใช้อย่างจริงจัง พร้อมทั้งรู้จักปรับปรุงเทคนิคและกลวิธีการสอนที่ดี และน่าสนใจ ให้เหมาะสมกับบุคคลิกภาพ และความสามารถเฉพาะตัวครู นับว่าเป็นประสบการณ์การเรียนรู้และดำเนินการฝึกปฏิบัติ ซึ่งครูประวัติศาสตร์ควรคำนึงและลงมือกระทำอย่างจริงจัง จึงจะเป็นผู้มีศิลปะในการสอนประวัติศาสตร์ที่ดีได้

สมรรถภาพในการเป็นครู (Teacher's Competencies)^๒

นอกเหนือจากต้องมีความรู้ในด้านวิชาสามัญทั่วไป วิชาสามัญเอกโทเฉพาะตัว และวิชาการศึกษาแล้ว ผู้ที่จะเป็นครูต้องได้รับการฝึกฝนให้มีสมรรถภาพในการเป็นครู คือ

๑. สามารถทำการสอนได้เป็นอย่างดี โดยรู้จัก

ใช้หลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้

^๒ นางฉวีฉวี สุมาวงศ์, รศ. เรื่องเดิม, หน้า ๑๓๖ - ๑๓๗

ใช้หลักการ เจรวิญเคิบโตและพัฒนาการของเด็ก
ท่าบรพยาภาศให้เหมาะสมที่จะเกิดการ เรียนรู้

วางแผนสำหรับการสอนอย่างละเอียดถี่ถ้วน

ใช้วิธีสอนแบบต่างๆได้อย่างเหมาะสม

ใช้แผนทดสอบชนิดต่างๆเพื่อวัดผลการเรียน และเพื่อการวิเคราะห์และ
แก้ไข และรู้จักการวัดผลโดยทั่วไป

ปกครองชั้นและบริหารงานชนิดต่างๆของชั้นได้อย่างเรียบร้อยและราบรื่น
และปฏิบัติงานธุรการต่างๆของโรงเรียนได้

๒. สามารถอบรม แนะนำ และปกครองได้เป็นอย่างดี โดยรู้จัก

หลักการที่ว่า ถ้าทุกคนสร้างคุณธรรมและหลักธรรมต่างๆไว้ประจำตัวได้
แล้ว ก็ย่อมจะปกครองตัวเองได้

ใช้หลักการและวิธีการของการแนะนำ

สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนิคมารคาและผู้ปกครอง

ใช้ผลของการวิจัยและผลของการทดสอบต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ในการ
อบรม

๓. สามารถทำกิจกรรมต่างๆของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี โดยรู้จัก

ร่วมในการวางแผนจัดทำ "กิจกรรมในหลักสูตร" หรือ "กิจกรรมร่วม
หลักสูตร" ชนิดต่างๆ

รับหน้าที่และภาระในการปฏิบัติกิจกรรมเหล่านั้นตามแผน

รักษาสัมพันธภาพอันดีกับผู้ร่วมงานทั้งปวงของโรงเรียน

๔. สามารถสร้างสัมพันธภาพอันดีและร่วมมือกับชุมชนเป็นอย่างดี โดยรู้จัก

ช่วยเหลือชุมชนในการแก้ปัญหาของชุมชนนั้น

ทำให้ชุมชนเข้าใจโรงเรียน และสนับสนุนโรงเรียนในทางที่เหมาะสม

หาความร่วมมือและช่วยเหลือจากนิคมารคา ผู้ปกครอง

หาบุคคลและสิ่งต่างๆในชุมชนที่เป็นประโยชน์ในการสอน

ร่วมมือกับทางราชการปรับปรุงชุมชน

๕. สามารถเป็นครูชั้นอาชีพ โดยรู้จัก

เพิ่มพูนความรู้ให้แก่อาชีพครูโดยการเรียนรู้ การพูด การค้นคว้า การวิจัย

การเป็นสมาชิกที่ดีของสมาคม องค์การ หรือสถาบันในทางการศึกษา

ยึดถือขนบธรรมเนียมนิยมของผู้เป็นครู และช่วยเหลือส่งเสริมเพื่อนครู

ส่งเสริมตัวเองให้ขงงานในทางวิชาการศึกษาอยู่เสมอ

ช่วยเหลือแนะนำผู้ที่เข้ามาเป็นครูใหม่ และช่วยดูแลแนะนำควบคุมผู้ที่

มาเป็นนักเรียนฝึกสอนในโรงเรียนของตน

การเตรียมตัวในเรื่องศีลธรรมจรรยาบรรณของครู

คุณสมบัติประการสุดท้ายของครูประวัติศาสตร์ที่ดีก็คือ เป็นผู้มี "ศีลธรรมจรรยาบรรณของครูดี" หรือพูดง่าย ๆ ก็คือ การเป็นผู้มีความประพฤติดี และยึดมั่นในจรรยาบรรณของครูโดยเคร่งครัดนั่นเอง " การเป็นผู้มีความประพฤติดีมีอิทธิพลสำคัญเพียงไรในการอบรมเด็ก เกือบจะไม่ต้องกล่าวไว้หยาบความ ในฐานที่ครูเป็นเหมือนหนึ่งแบบอย่างของเด็ก และเด็กมีความโน้มมน้าวที่จะเอาอย่างและประพฤติตามครู ครูที่ดีจึงสมควรเป็นผู้มีความประพฤติดีงาม มีความเมตตากรุณา ทั้งอยู่ในความเที่ยงธรรม เคารพในเสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล กล่าวหาญ ออกทน อุทสาหะรักที่จะร่วมมือร่วมใจกับนักเรียนเพื่อประกอบกิจให้เป็นผลดีสมดังความมุ่งหมาย เต็มใจ และเตรียมพร้อมที่จะขจัดความชั่วต่างๆให้ลบลอยไป และสร้างเสริมความดีขึ้นแทนที่ ผู้ใดซึ่งแม้จะมีความรู้ดี และรู้จักวิธีสอน แต่ถ้าหากขาดความประพฤติและอัธยาศัยที่ดีงามแล้ว ผู้นั้นก็ยังไม่สมควรจะนับว่าเป็นผู้มีคุณลักษณะครบถ้วนสมกับที่จะเป็นครูที่ดีได้"^๓

ครูประวัติศาสตร์ที่ดีควรตระหนักว่า " ครูมีอิทธิพลไม่น้อยกว่าบิดามารดาของเด็ก พระพุทธศาสนายกย่องเด็กคนหนึ่งที่สูง เช่นในเรื่องทิศกนนั้นได้ยกให้ครูบาอาจารย์อยู่ในทิศหนึ่ง ตามประเพณีของไทย เมื่อพูดถึงพ่อแม่ก็ต้องพูดถึงครูบาอาจารย์ร่วมอยู่ด้วย

ธรรมชาติของเด็กย่อมมีบิดายกย่องวีรบุรุษผู้กล้าหาญที่เรียกกันว่า ครูในทัศนะของเด็กย่อมเป็นวีรบุรุษวีรสตรีของเขา เขาคิดว่าบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งคุ้มครองหมายให้มาสอน เขาย่อมเป็นบุคคลที่เขาควรยกย่อง จนได้ยินเรื่องราวว่า บางทีเด็กเชื่อฟังครูยิ่งกว่าผู้ปกครองพ่อแม่ พ่อแม่ว่าอะไรไม่เชื่อ เชื่อแต่ครูคนเดียว

เมื่อเป็นเช่นนี้ครูควรสำนึกถึงความสำคัญของตนต่อเด็กไว้เสมอ และใช้ความสำคัญนี้ให้ถูกต้อง เป็นประโยชน์แก่ตน แก่นักเรียน และแก่สังคมต่อไป ฉะนั้นครูที่ดีควรเป็นตัวอย่างที่ดีของเด็ก ครูควรวางตนให้เป็นที่เคารพนับถือของเด็ก ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

^๓ กมล เกาพิจิตร, nt. เรื่องเดิม, หน้า ๓๐

ครูมีสิทธิต่อเด็กไม่น้อยกว่าพ่อแม่ในการปกครองเด็ก ครูเป็นทั้งศาลชั้นต้น และศาลชั้นสูง เมื่อพ่อแม่ของเด็กไว้วางใจให้ครูปกครองสั่งสอนลูกของเขา ครูก็ควรระมัดระวังตนให้จงดี การปกครองควรให้เป็นไปโดยเมตตาจิตยิ่งกว่าอื่น ความรักและนับถือของเด็กอันจะพึงมีพึงเกิดขึ้น ควรจะเป็นผลของเมตตาจิตของครูยิ่งกว่าเป็นผลของการเขียนตีท้าวว่า นักเรียนควรจะต้องรักและเกรงครูยิ่งกว่าเกลียดและกลัว”^๕

ลักษณะครูที่นักเรียนชอบ^๕

เป็นลักษณะที่นักเรียนทั่วไปชอบหรือต้องการให้ครูมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

๑. มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี รอบรู้ สามารถให้ความกระจ่างแจ้งในวิชาหรือในสิ่งที่นักเรียนสงสัย หรืออยากรู้ได้เป็นอันดี
๒. มีความสามารถในการสอนวิชาต่างๆได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนไม่เบื่อ มีวิธีสอนหลายแบบและสอนเก่ง คือมีทักษะและเทคนิคในการสอน สามารถสอนให้เด็กเข้าใจได้
๓. เป็นบุคคลที่มีเหตุผลและใช้เหตุผลอย่างถูกต้อง เหมาะสม ตลอดจนจะต้องมีความยุติธรรมเป็นที่ตั้ง

๔. มีอารมณ์ดี ร่าเริง ไม่เป็นบุคคลที่วางตัวเคร่งขรึมอยู่ตลอดเวลา เพราะเด็กจะรู้สึกไม่กล้าเข้าหาครูเพราะครูวางตัวเป็นผู้ใหญ่เกินไป เด็กจึงไม่กล้าที่จะพบปะติดต่อกัน และทำให้บรรยากาศในการเรียนเคร่งเครียด ซึ่งจะสร้างความเครียดเกิดขึ้นในการสอนด้วย

๕. มีอารมณ์ขัน นอกจากจะมีอารมณ์ดีแล้วครูจะต้องมีอารมณ์ขันด้วย อารมณ์ขันจะช่วยเสริมบุคลิกภาพที่ดีของครู เพราะในการเรียนจะต้องมีอารมณ์ขันสนุกสนานด้วย ถ้าบรรยากาศเคร่งเครียดอยู่ตลอดเวลา ก็จะมีผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจของเด็กด้วย

๖. มีความเห็นอกเห็นใจนักเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าตนเองมีที่พึ่งและยังมีคนที่เอาใจใส่ดูแลตนอยู่ด้วย

๗. มีความเป็นกันเองกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับครู นักเรียนมักจะรู้สึกว่าครูอยู่ “สูง” เกินกว่าเด็กจะมาปรึกษาหารือหรือถามปัญหาใดใด ดังนั้นครูจึงต้องพยายามให้ความสนิทสนมกับเด็ก แต่ให้อยู่ภายในขอบเขตของครูคือไม่สนิทสนมมากเกินไป เพราะเด็กมักจะ “เหลิง” ทำให้เกิดอาการ “อาม” ขึ้นได้ ในการที่ครูให้ความสนิทสนมเป็นกันเองกับเด็กนี้ จะทำให้เด็กรู้สึก

^๕ พิษณุ ชัชวาลย์ปริษา, เรื่องเดิม, หน้า ๖

^๕ วิสิฐ ทองแสง, วิชาการศึกษาศาสตร์, วิทยาลัยครูนครสวรรค์, หน้า ๓๔ - ๓๕

ว่าครูไม่อยู่ "สูง" เด็กก็จะกลัวที่จะแสดงออก หรือปรึกษาไต่ถามสิ่งต่างๆจากครูได้ และจะมีผล
ทางด้านอารมณ์และจิตใจของเด็ก ทำให้เด็กมีทัศนคติที่ติดครูได้

8. ครูที่มีความเข้มแข็งไม่อ่อนแอ มีความอดทน และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก
เด็กจะเกิดความนิยมเชื่อถือและศรัทธาในตัวครูยิ่งขึ้น

9. มีความสนใจในนักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียน
การสอนหรือส่วนตัว เด็กจะมีความรู้สึกว่าคุณไม่ทอดทิ้งเด็ก เอาใจใส่คอยไต่ถามทุกข์สุขตลอด
จนความเป็นอยู่ สภาพทางบ้าน เด็กก็จะเกิดความซาบซึ้งในตัวครูยิ่งขึ้น

10. เด็กนิยมชมชอบครูที่แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะกับกาลเทศะ ไม่
แต่งกายที่อ้าสมัยหรือนำสมัยจนเกินไป
บทบาทของครู

1. ครูมีบทบาทเป็นผู้นำ

1.1 ครูเป็นผู้ศึกษาว่าเด็กแต่ละคนในความสามารถข้อมของตนนั้น อยู่ที่
ไหนอ่อนที่ไหน และนำไปเด็กเรียนรู้อะไรจะเป็นประโยชน์แก่ตัวเด็กมากที่สุด

1.2 ครูเข้าใจหน้าที่ของตนในการที่จะให้เด็กเรียนร่วมกับทุกคน
โดยให้เด็กรู้สึกว่ามีศรัทธาในตัวเด็ก

2. ครูมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา

2.1 ครูเข้าใจเด็กของตนมากขึ้นทุกที ทำให้เด็กไว้วางใจครู

2.2 มีทัศนคติอันถูกต้องต่อปัญหาของเด็กแต่ละคน

2.3 เอาใจใส่เด็กทุกคนโดยเฉพาะเด็กที่ปรับตนเองไม่ได้

3. ครูมีบทบาทเป็นพลเมืองผู้หนึ่ง

3.1 คุรรู้ความต้องการของสังคม และนำสังคม

3.2 คุรรู้อุปนิสัยที่พลเมืองดีในสังคม

3.3 คุรรู้ทุกอย่างที่ควรรู้เพื่อช่วยให้สังคมเป็นสังคมที่ดีที่สุดในฐานะของ

ครูคนหนึ่ง

4. ครูมีบทบาทเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอน

4.1 ครูเป็นผู้เชี่ยวชาญในทางมนุษยสัมพันธ์กับครูด้วยกัน กับนักเรียน
และกับคนอื่น เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง

4.2 พ่อแม่ถือว่าครูเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้แก่ลูกหลานของเขา

5. ครูมีบทบาทเป็นมิตร

5.1 ครูใช้คำพูดกับนักเรียนของคนโดยศักดิ์เลือกถ้อยคำ ที่จะไม่ทำให้เป็นที่กระทบกระเทือนใจเด็ก

5.2 ครูสนใจในความทุกข์สุขของเด็ก

5.3 ครูควรสนับสนุนให้กำลังใจ และแก้ไขสถานการณ์กับชั้นให้ดีขึ้น

6. ครูมีบทบาทที่จะต้องช่วยวางจุดมุ่งหมาย

6.1 ครูช่วยนักเรียนทดลองจนผู้ปกครองตั้งจุดมุ่งหมายให้เด็ก

6.2 ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนการเรียนร่วมกัน เป็นการทำให้จุดมุ่งหมายของครูในการสอน จุดมุ่งหมายของนักเรียนในการเรียนมาตรงกัน

6.3 ครูสามารถสร้างบรรยากาศให้เกิดความกระตือรือร้นทั้งในฝ่ายครู และฝ่ายตัวเด็ก

7. ครูมีบทบาทที่จะวัดผล เพระว่าการวัดผลเป็นความรับผิดชอบของครูที่จะต้องทำ

7.1 ทำการวัดผลตามลักษณะของเด็กที่เรียน และส่งเสริมให้เด็กวัดผลตนเอง

7.2 ส่งเสริมให้เด็กเก็บบันทึกความเจริญก้าวหน้าของตนเองทางบ้านต่างๆ

7.3 ทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการวัดผล ซึ่งเป็นผลไม่ให้เกิดการทุจริตในการวัดผล

การวัดผล

8. ครูมีบทบาทที่จะช่วยให้เด็กปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคม

8.1 ครูจัดสถานการณ์ในห้องเรียนให้ช่วยเรียนรู้สังคม

8.2 ครูใช้ชุมนุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ของเด็ก

8.3 ครูนำให้เด็กวิจารณ์ความเป็นไปในสังคมและเลือกสิ่งที่ที่ดีที่สุด

8.4 ครูทำให้เด็กเกิดทัศนคติ และคุณค่าอันถูกต้องต่อสังคมของตน และแปลความหมายของอิทธิพลต่างๆในสังคมได้ถูกต้อง

ดังนั้นครูจึงต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. สามารถทำงานกับคนทุกคนให้ทุกคนวางใจว่าครูมีกิจมิตินด้วยความจริงใจ และด้วยเทคนิคอันถูกต้อง

2. สามารถจะรู้ว่าเมื่อไรควรมอบหน้าที่ให้แก่ผู้อื่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่สังคม

3. สามารถจะพิจารณาความสนใจของผู้เรียนใครแล้วถึง

๔. สามารถปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดี เข้มแข็งของสังคม
๕. สามารถที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ของครู ในฐานะที่ทุกคนถือว่า อาชีพของครู เป็นอาชีพของผู้คงแก่เรียน
 ๖. สามารถแสดงให้เข้าใจทักษะในทางที่จะนำส่วนดีที่สุดของคนที่เขาทำงาน ร่วมด้วยออกมาได้
 ๗. สามารถแสดงความเป็นมิตร และความเป็นเพื่อนบ้านที่ดีได้อย่างดีที่สุด
 ๘. สามารถที่จะวัดผลด้วยวิธีการที่จะก่อให้เกิดปฏิกิริยาในค่านิยมอันดี
 ๙. สามารถช่วยให้คนทั่วไปพอใจกับสิ่งที่ตนมีอยู่ และพร้อมกันนั้นก็สามารที่จะ ช่วยให้เขาหาทางปรับปรุงสิ่งที่ตนมีอยู่นั้นให้ดีขึ้น
๑๐. สามารถที่จะพึงปัญหาต่างๆที่มีผู้นำมาเสนอ และให้ข้อเสนอแนะต่างๆที่ใช้เป็น ประโยชน์ได้จริง^๖

ระเบียบวินัยครู-ข้าราชการครู

ในฐานะที่ท่านเป็นครู-ข้าราชการครู ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเกี่ยวข้องกับระเบียบวินัย และข้อบังคับของสถาบันหรือหน่วยงานที่สังกัดอยู่ ครูจึงควรศึกษาให้มีความรู้ในเรื่องระเบียบวินัยเพื่อใช้เป็นหลักปฏิบัติงานครู-ข้าราชการครู ซึ่งได้กำหนดขึ้นไว้เป็นระเบียบหรือแนวทางเพื่อเป็นเครื่องบังคับ หรือประคับประคองให้ครู-ข้าราชการครูอยู่ในระเบียบวินัย ทั้งนี้ก็เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กับเพื่อเป็นการคุ้มครองให้ความเป็นธรรม และหลักประกันในเสถียรภาพของครู-ข้าราชการครูโดยสมควรอีกด้วย

ระเบียบวินัยและบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีที่ครู - ข้าราชการครูทุกคนจักต้องประพฤติปฏิบัตินั้นแยกได้เป็นเรื่องๆดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๘ ปรากฏอยู่ใน หมวด ๔ ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยตั้งแต่มาตรา ๒๕ ถึงมาตรา ๕๓ สำหรับมาตราสำคัญได้แก่

มาตรา ๒๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

⁶

Johnson, Earl A. and Michael, R. Eddon. Principles of Teaching, Cited by.

มาตรา ๒๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความฉิฉินยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๒๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล และต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ และมติคณะรัฐมนตรีให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ด้วยความซื่อสัตย์ เอาใจใส่และระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๒๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

มาตรา ๓๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๓๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ห้ามมิให้ชักขึ้นหรือหลีกเสียด

มาตรา ๓๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามชั้นผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา ๓๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องบอก ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

มาตรา ๓๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

มาตรา ๓๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

มาตรา ๓๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสุภาพเรียบร้อย และรักษาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๗๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสุภาพเรียบร้อย ถ่อมตัว ให้ความ สะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้ความสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อในราชการอันเกี่ยวกับ หน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า ห้ามมิให้कुหมั่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงราษฎร

มาตรา ๗๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำ การหาประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของ ตน

มาตรา ๘๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ ประพฤติชั่ว เช่นประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพของมีนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ หมกมุ่นในการ พนัน กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใด ซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ราชการของตน

อาลา

๒. ระเบียบคุรุสภาว่าด้วยวินัยของครู พ.ศ. ๒๕๐๖

- ๒.๑ ครูต้องสนับสนุนและปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- ๒.๒ ครูต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เกิดผลดีด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของสถาบันศึกษา
- ๒.๓ ครูต้องสุภาพเรียบร้อย เชื้อหังและไม่แสดงความกระด้างกระเดื่องต่อ ผู้บังคับบัญชา
- ๒.๔ ครูต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่สถานศึกษา จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การ งานไม่ได้
- ๒.๕ ครูต้องประพฤติตนอยู่ในความสุจริต และปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความ ซื่อสัตย์เที่ยงธรรม
- ๒.๖ ครูต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าประพฤติชั่ว
- ๒.๗ ครูต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และไม่कुหมั่น เหยียดหยาม บุคคลใดๆ
- ๒.๘ ครูต้องถือและปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของสถานศึกษา
- ๒.๘ ครูต้องรักษาความสัมพันธ์ระหว่างครูและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ การงาน
- ๒.๑๐ ครูต้องรักษาความลับของศิษย์ ผู้ร่วมงาน และสถานศึกษา

3. ระเบียบครูสภาว่าด้วยจรรยา มารยาท ตามระเบียบประเพณีของครู

n.n.2506

- 3.1 ครูควรมีศรัทธาในอาชีพครู และให้เกียรติแก่ครูด้วยกัน
- 3.2 ครูควรบำเพ็ญคนให้สมกับได้ชื่อว่าครู
- 3.3 ครูควรใฝ่ใจศึกษาหาความรู้ ความชำนาญอยู่เสมอ
- 3.4 ครูควรตั้งใจฝึกสอนศิษย์ให้เป็นพลเมืองดีของชาติ
- 3.5 ครูควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการอบรมสั่งสอนเด็กอย่างใกล้ชิด
- 3.6 ครูควรรู้จักเสียสละและรับผิดชอบในหน้าที่การงานทั้งปวง
- 3.7 ครูควรรักษาชื่อเสียงของคณะครู
- 3.8 ครูควรรู้จักมีชัยดีและพยายามสร้างฐานะของตน
- 3.9 ครูควรยึดมั่นในศาสนาที่ตนนับถือและไม่ลบหลู่ศาสนาอื่น
- 3.10 ครูควรบำเพ็ญคนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

You can be

proud to be a TEACHER

1) The teacher **is** a prophet. **Helays** the foundations of tomorrow.

2) The teacher is an **artist**. He works **with** the precious clay of unfolding personality.

3) The teacher **is** a friend. His heart responds to the faith and devotion of his students.

4) The **teacher** is a **citizen**. He is selected **and** licensed for the **improvement** of society.

5) The teacher is an interpreter.

จงภูมิใจเถิดหนว่าเป็นครู

๑) ครูคือศาสดาผู้สามารถ
บรรจงลากครากฐานเพื่อภายหน้า

๒) ครูคือศิลปินผู้ปรียา
ปั้นดินอันมีค่าคือบุคคล

๓) สมองจิตศรัทธาสาธุศิษย์
ท่านเป็นมิตรสนิทใจได้ทุกหน

๔) ครู นั้นหรือแท้คือประชาชน
ผู้ถูกเลือกอุทิศตนให้เอาการ
พัฒนาชุมชนเฝ้าชวนชวาย

๕) ครูคือมัคคุเทศก์สังเกตการณ์

- Out of** his maturer and wider **life** he seeks to **guide** the **young**.
- 6) The teacher **is** a builder. He **works** with the higher and **finer** values of **civilization**.
- 7) The teacher is a culture-bearer. He **leads** the way toward worthier tastes, saner attitudes, more gracious **manners** higher intelligence.
- 8) The teacher **is** a planner. He sees the young **lives** before **him** as a part of a great system which shall grow stronger in the light of truth.
- 9) The teacher is pioneer. He **is** always attempting the **impossible** and **winning** out.
- 10) The teacher is a **reformer**. He seeks to **remove** the **handicap** that weakens and destroys life.
- 11) The teacher is a **believer**. He has abiding faith in the **improvement** of the race.

- Joy Elmer Morgan
FTA Founder and **Chairman**
1937-54

- นำเด็กผ่านแนวทางหว่างวิถี
โดยอาศัยประสบการณ์ผ่านาณัติ
รุกเร็ววิสู่จุดหมายมีหลายกลอน
- ๖) ครูคือผู้สร้างที่ยั่งยืน
ประสิทธิ์สิ่งมีคุณค่ามีอยู่ก่อน
ทั้งเสริมสร้างอารยธรรมอันนาวร
ครูพร่ำสอนให้ละเมียดละไมครบ
- ๗) ครู คบคุมสั่งส่งเสริมวัฒนธรรม
ทรงคุณค่าเลิศล้ำทุกสิ่งสรรพ
เป็นผู้นำรสนิยมอุดมพลัน
ให้เขาวุ่นมรรยาทางตามครรลอง
- ๘) ครู คือผู้วางแผนแผนฉลาด
จิตมุ่งมากคบคุมเยาวชนของ
ให้เจริญงอกงามตามทำนอง
เป็นส่วนของสังคมอุดมการณ์
- ๙) ครู คือผู้บุกเบิกไม่เพิกเฉย
สิ่งไม่เคยให้สำเร็จทุกสถาน
- ๑๐) ครู คือผู้ปฏิวัติรัฐจัดการ
สิ่งฟ้องพยานชีวิตศิษย์เร่งปลดไป
- ๑๑) ครู เป็นผู้ยึดถือความศรัทธา
ไม่เสียขวัญเปี่ยมศรัทธาบทวันไหว
มานะมุ่งคบคุมศิษย์ให้เกริกไกร
เชิดมนุชนชาติไว้นับวันครี เอย
รองศาสตราจารย์นาฏเจลิยา สุมาวงศ์
ผู้ประพันธ์